

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1589/2024
12.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца „Лучић-Пригревица“ АД Нови Сад, кога заступа пуномоћник Владимир Хоровиц, адвокат из ..., против тужене Самосталне синдикалне организације АД „Лучић-Пригревица“ Нови Сад, коју заступа пуномоћник Јелена Вученић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости одредби колективног уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 165/24 од 07.02.2024. године, у седници одржаној 12.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 165/24 од 07.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 165/24 од 07.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П1 13/2023 од 27.10.2023. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се утврди да су ништаве одредбе члана 109. и 152. Појединачног колективног уговора закљученог 25.04.2005. године између правног претходника тужиоца - предузећа ПИК „Пригревица“ АД Пригревица и правног претходника тужене - репрезентативног синдиката Самостални синдикат и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 13.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 165/24 од 07.02.2024. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према одредби става 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије цени Врховни суд у већу од пет судија.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца ради размарања питања од општег интереса, нити је потребно тумачење права из члана 25а став 2 Закона о приватизацији („Службени гласник РС“ бр. 38/2001 и 18/2003), а код утврђења да је спорним одредбама Појединачног колективног уговора, чије се утврђење ништавости захтева тужбом, регулисана висина отпремнине за запослене којима буде отказан уговор о раду као технолошком вишку, а не висина зараде запослених за чију промену је потребна сагласност Агенције за приватизацију према наведеној одредби Закона. Такође, не постоји ни потреба за уједначавањем судске праксе јер тужилац уз ревизију није доставио, нити се позвао на правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању судова у истој или битно сличној чињеничној и правној ситуацији због различитог тумачења материјалног права из члана 25а став 2 Закона о приватизацији.

Како нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни суд је применом одредбе члана 404. став 2. истог закона одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 29.12.2022. године. Предмет спора је утврђење ништавости одредби посебног колективног уговора, па према природи тражене правне заштите ова парница спада у парнице из радних спорова. Вредност предмета спора означена у тужби и одређена у току поступка од стране првостепеног суда је 100.000,00 динара.

Одредбом члана 441. Закона о парничном поступку прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности спора одређеног одредбом члана 403. став 3. ЗПП.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како се у конкретном случају не ради о парници из радног спора у смислу члана 441. Закона о парничном поступку (код којих је ревизија увек дозвољена), јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ утврђење ништавости одредби посебног колективног уговора, а вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни суд је применом члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић